

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 13.04.1965, sp. zn. 6 Cz 50/65, ECLI:CZ:NS:1965:6.CZ.50.1965.1

Číslo: 44/1965

Právní věta: Od počátku účinnosti zákona zák. č. 71/1958 Sb. je dána pravomoc soud i ve sporech o náhradu škody proti státním zaměstnancům.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 13.04.1965

Spisová značka: 6 Cz 50/65

Číslo rozhodnutí: 44

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Náhrada škody zaměstnancem, Pravomoc soudu civilního, Řízení před soudem

Předpisy: 71/1958 Sb. § 21 99/1963 Sb. § 103
§ 104

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 44/1965 sb. rozh.

Od počátku účinnosti zákona zák. č. 71/1958 Sb. je dána pravomoc soud i ve sporech o náhradu škody proti státním zaměstnancům.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 13. dubna 1965, 6 Cz 50/65.)

Žalobce se domáhal na žalovaném jako bývalém řediteli Zemědělského odborného učiliště v Č. náhrady škody. Žalobu odůvodnil tím, že za dobu působení žalovaného v uvedené funkci vznikl na majetkových hodnotách učiliště schodek v zažalované částce, který odmítá žalovaný zaplatit.

Okresní soud v Lučenci řízení podle § 104 odst. 1 o. s. ř. zastavil, když dospěl k závěru, že věc nespadá do pravomoci soudu. Dovolával se přitom § 24 vl. nař. č. 120/1950 Sb., podle něhož řízení o náhradě škody proti státním zaměstnancům provádí osobní úřad, u bývalých zaměstnanců, mezi něž spadá žalovaný, poslední osobní úřad.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona, podané generálním prokurátorem, že usnesením okresního soudu byl porušen zákon, a toto usnesení zrušil.

Z odůvodnění:

Okresní soud při svém rozhodování přehlédl, že ustanovení § 21 zákona č. 71/1958 Sb., o závazcích k náhradě škody, způsobené zaměstnancem porušením povinnosti z pracovního poměru zrušilo zvláštní úpravu těchto závazků u státních zaměstnanců, obsaženou původně v §§ 18, 23, 24 a 25 vl. nař. č. 120/1950 Sb. Od počátku účinnosti zákona č. 71/1958 Sb. je tedy dána pravomoc soudů i ve sporech o náhradu škody proti státním zaměstnancům. Novelizace vl. nař. č. 120/1950 Sb., provedená vl. nař. č. 12/1961 Sb., nepřinesla v tomto směru žádných změn, jak vyplývá zejména z dnešního znění § 21 odst. 5 písm. c) cit. vl. nař., podle něhož zvláštní předpisy, upravující uplatňování nároků na náhradu škody způsobené orgánu zaměstnancem porušením povinností z pracovního poměru, zůstávají nedotčeny. Těmito zvláštními předpisy jsou právě ustanovení zák. č. 71/1958 Sb., podle něhož měl okresní soud postupovat.

Zákonné předpoklady pro zastavení řízení nebyly proto v daném případě splněny. Tím, že okresní soud řízení zastavil, porušil zákon v ustanovení § 103 a § 104 o. s. ř. v souvislosti s ustanovením § 21 odst. 5 písm. c) vl. nař. č. 120/1950 Sb. ve znění vl. nař. č. 12/1961 Sb.